Yarını Ödünç Alan Su Samuru

Ebru Mina TOMURCUK

Yarını Ödünç Alan Su Samuru

Ebru Mina TOMURCUK

Su samuru Oscar her zaman acele ederdi. Çikolata kahvesi parlak kürkü ve ışıl ışıl kehribar gözleri, nehir kıyısında koşarken parlardı. Boynunda mavi bir boyunbağı, ipinde küçük pirinç bir cep saati vardı. 'Çok yavaş!' diye cıvıldar, saatine tıklardı. 'Yarın daha iyi olacak!' En iyi arkadaşı Pip, kırmızı-beyaz çizgili güneş şapkalı küçük yeşil kurbağa, arkasından zıplayarak yetişmeye çalışırdı.

Oscar beklemekten nefret ederdi. Kahvaltıyı beklemekten, nehrin ısınmasını beklemekten ve kaydırakta sırasını beklemekten nefret ederdi. 'Neden eğlenceli kısma atlayamıyoruz?' diye homurdanırdı. Pip sırıtıp, 'Ama eğlenceli kısım burada, Oscar!' derdi. Oscar dinlemezdi. Çoktan yarını düşünüyordu. Küçük pirinç cep saati tik tak ederdi, ama Oscar ona hiç bakmazdı.

Bir öğleden sonra, Pip'in önünde koşarken Oscar çamurun içine yarı gömülü parlak bir şey buldu. Yuvarlak, altın rengi, tuhaf küçük düğmeleri ve gülümseyen bir yüzü olan eski bir saatti. 'Sihirli bir saat!' diye fısıldadı Oscar. Bir düğmeye bastı ve saat vızıldadı. Birden dünya bulanıklaştı ve Oscar yarında belirdi! Sıkıcı işleri tamamen atlamıştı.

İlk başta yarına atlamak harikaydı. Oscar yuvasını temizlemeyi ve öğle yemeğini beklemeyi atladı. Doğruca nehir şenliğine atladı; orada üç bal keki yedi ve bir yüzme yarışı kazandı. 'Bu inanılmaz!' diye sevindi. Ama etrafına bakıp Pip'i aradığında arkadaşı hiçbir yerde yoktu. Pip bütün şenliği kaçırmıştı çünkü Oscar onu geride bırakmıştı.

Oscar saati kullanmaya devam etti. Yağmurlu günleri ve dişçi ziyaretlerini atladı. Doğum günü partilerine ve havai fişeklere atladı. Ama her seferinde bir şeylerin eksik olduğunu fark etti. Pip'in şakaları, taze böğürtlenlerin kokusu, kürkündeki sıcak güneş—hepsi yoktu. Oscar'ın parlak kehribar gözleri biraz sönükleşti. 'Neden mutlu hissetmiyorum?' diye merak etti, küçük pirinç cep saatine tıklayarak.

Bir gün Oscar büyük bir pikniğe atladı. Erken vardı, ama başka kimse yoktu. Bekledi ve bekledi. 'Herkes nerede?' diye sordu. Saat usulca tik tak etti. Oscar herkesin pikniği hazırladığı günü atladığını fark etti. Pip'le sandviç yapmanın ve kurabiye süslemenin eğlencesini kaçırmıştı. Erken gelmek çok yalnız hissettiriyordu.

Oscar arkadaşlarını bulmaya karar verdi. Gölete koştu, ama Pip orada değildi. Çayıra koştu, ama piknikçiler çoktan evlerine gitmişti. 'Çok fazla atladım,' diye iç çekti Oscar. 'Her şeyi kaçırdım.' Kuyruğu sarktı. Bir kayanın üstüne oturdu, küçük ve üzgün hissederek. Sihirli saat boynunda ağırlaşmıştı.

Tam o sırada yavaş, yumuşak bir ses, 'Merhaba, küçük su samuru,' dedi. Oscar başını kaldırdı. Yosun yeşili-kahverengi kabuğu ve yuvarlak tel çerçeveli gözlükleri olan büyük bir kaplumbağa ona gülümsüyordu. Yumuşak, hardal sarısı bir atkı takıyordu. 'Ben Tilly,' dedi. 'Acelesi olan birine benziyorsun.' Oscar başını salladı. 'Sadece sıkıcı kısımları atlamak istedim,' dedi.

Tilly kıkırdadı. 'Aceleden anlarım,' dedi. 'Ama kabuğuma bak. Sabırlı olduğum her yıl için bir halka var. En güzel anlar, atlamadığın anlardır.' Oscar kaşlarını çattı. 'Ama işler sıkıcı!' Tilly gülümsedi. 'Öyle mi? Bir arkadaşınla temizlik yaparken eğlenceli olabilir. Beklerken küçük şeyleri fark edersin.' Oscar bunu hiç düşünmemişti.

Oscar sihirli saatine baktı. 'Geri dönmeme yardım eder misin?' diye sordu. Tilly başını salladı. 'Düğmeye bas ve en sevdiğin şimdiki anı düşün.' Oscar gözlerini kapattı. Pip'in kahkahasını ve nehir çamurunun kokusunu düşündü. Düğmeye bastı. Dünya yine bulanıklaştı ve piknik hazırlıklarından hemen önceki sabaha döndü.

Pip elinde bir sepet böğürtlenle ona doğru zıplıyordu. 'Oscar! Buradasın!' diye sevindi Pip. Oscar ona sımsıkı sarıldı. 'Sürekli kaçtığım için özür dilerim,' dedi. 'İşleri birlikte yapalım.' Yuvayı temizlediler, sandviç yaptılar ve kurabiyeleri süslediler. Oscar Pip'le temizliğin aslında eğlenceli olduğunu gördü. Gülüştüler ve şakalar yaptılar. İşler hiç de sıkıcı gelmiyordu.

Tilly göletin kenarından izliyordu. 'Görüyor musun?' dedi usulca. 'Bugünün kendi sihri var.' Oscar başını salladı. Sihirli saati çıkardı ve cebine koydu. 'Artık yarını ödünç almama gerek yok,' dedi. 'Bugünüm var.' Pip şaşkın ama mutlu görünüyordu. 'Harika!' dedi. 'O zaman yeni kurbağa dansımı kaçırmazsın.' Oscar güldü.

O günden sonra Oscar hâlâ küçük pirinç cep saatini takıyordu, ama onu yalnızca saati söylemek için kullanıyordu. Beklemek zor olsa bile sabırlı olmayı öğrendi. Sıradan günlerin küçük maceralarla dolu olduğunu keşfetti: burnuna konan bir kelebek, mükemmel bir kaydırma taşı, Pip'le paylaşılan bir atıştırmalık. Tilly sık sık ziyarete gelirdi ve yavaşça çay yudumlayıp anın tadını çıkarırlardı.

Oscar ve Pip birlikte birçok macera yaşadılar. Bir yaprak kayık yaptılar, salyangoz yarışı düzenlediler ve yıldızların altında hikâyeler anlattılar. Oscar bir daha hiçbir günü atlamadı. Bazen sabırsız hissederdi, ama Tilly'nin sözlerini hatırlardı: 'En güzel anlar, atlamadığın anlardır.' Ve derin bir nefes alıp etrafındaki harika şimdiye bakardı.

Bir akşam Oscar ve Pip, Tilly'yle nehir kenarında oturdular. 'Teşekkür ederim,' dedi Oscar Tilly'ye. 'Bugünün önemli olduğunu görmeme yardım ettin.' Tilly gülümsedi, gözlüklerinin ardındaki sevecen gözleri parıldadı. 'Kendine yardım ettin, küçük su samuru,' dedi. 'Sabır ve dostluk her günü özel kılar.' Pip başını sallayıp sırıttı. 'Sıkıcı günleri bile mi?' diye sordu. 'Özellikle sıkıcı günleri,' dedi Oscar.

Güneş nehrin üzerinde battı, gökyüzünü pembe ve altın rengine boyadı. Oscar sıcak ve mutlu hissetti. Arkadaşları, küçük pirinç cep saati ve tadını çıkaracağı koca bir bugünü vardı. 'Yarın ne zaman gelirse gelsin,' dedi. Ve ilk kez hiç acelesi yoktu. Sadece oturdu ve Pip ile Tilly yanında, yıldızların tek tek belirişini izledi.